

mente, vi Alle stod paa tidligere, vilde det være aldeles ubilligt at forlange. Gjorde jeg det, saa kunde det ærede Medlem og hans Venner sige, at jeg forlod mit principielle Standpunkt i Stillingen der: Saaledes maa det ærede Medlem tage dette tilbage. Det staar altsaa saaledes, at det ærede Medlem og hans Venner ville, naar de ellers kunne enes om Finantsloven, hvide Ministeriet den Anerkjendelse, som der maatte ligge for dette Ministerium dert, at det faar en rigelig og rundelig Finantslov; ja, man har sagt, at man meget gjerne vilde se, at dette Ministerium vilde neblade sig til at tage en saadan Finantslov. Jeg betragter det som en Ydmygelse og et absolut Nederlag for Folkethinget i og for sig, naar henses til hele den tidligere Kamp, der er ført mod alt Provisorievojen. Min Stilling er, som sagt, anderledes. Jeg har Intet imod at forhandle Finantsloven, om det skal være gjennem alle Stadier, naar det er klart for Alle, at dette Arbejde gjøres, for at Thingene kunne forenes om en Finantslov, der havde dette Ministeriums Død til Følge. Det kunde ikke være saa underligt, hvad jeg iøvrigt ogsaa antydede i Forsjor i Finantsudvalget, thi det ærede Ministerium, betegnet efter sin Chef, kom jo til Verden paa en lignende Maade, og det var jo derfor ikke ufornuftigt, om det gif fra Verden paa lignende Maade. Ville de Herrer være med dertil, saa er jeg ogsaa villig dertil. Men man maa forandre sin Stilling og opgive den Paastand, at man meget gjerne vil give dette Ministerium en Finantslov. Man maa gaa tilbage til en bestemt Angrebsstilling; man maa sige: Dette Ministerium faar aldrig nogen Anerkjendelse, heller ikke i denne Form, af dette Folkething. Lad Absolutismen forsøge at rase ud, saalænge Tiden og Forholdene tillade det; men man maa paa den anden Side ikke lægge Hænderne i Skjodet. Ministeriet vil da ikke have anden Vej til fortsat Regimente, end det har brugt i de senere Aar, nemlig at gaa til Hs. Majestæet Kong Christian den 9de og faae ham til at underskrive dets Provisorierecepter. Men den Dag kan komme og vil komme, da det bliver en for tung Vej; man vil sege paa Veien, derom er der aldeles ingen Tvivl, og den Dag, det er sket, har Grundloven seiret i dens rette Forstaaelse, derimod har der ikke seiret Noget som helst, som er til Uret eller Forlempelse for noget Parti eller nogen Faktør i Lovgivningsmagten her til Lands, det er kun Grundloven, der har seiret.

Consilspræsidenten yttrede, da han forelagde dette Lovforslag: „Jeg fremlægger hermed et Overflag over Statskassens forventede

Indtægter og Udgifter i det kommende Finantsaar 1890—91.“ Det undrer mig, at den ærede Minister, der ellers hænger sig i Grundlovens Udtryk: „fremsætter“, „fremlægger“, „forelægger“, eller hvad det hedder, Ord, som man tidligere brugte i Flæng, og som utvivlsomt aldrig ere satte ind i Grundloven undtagen med ens Betydning — det undrer mig, at det ærede Ministerium paa dette Hovedpunkt: Fremlæggelse af Finantsloven, forlader Grundlovens Udtryk. Jeg har yttret det en Gang før, jeg benytter Leiligheden til at gjøre den ærede Minister opmærksom derpaa, fordi jeg paa en Tid, da Finantsloven er saa ringeagtet, som den er hos den høitagtede Regering efter dens Handlinger, nok kunde ønske, at Grundlovens Ord bleve brugte ved en saadan Leilighed. I § 48 i Grundloven hedder det: „Paa enhver ordentlig Rigsdag, strax efter at samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar“. Grundlovens Udtryk er, at der fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Aar. Det staar udtrykkeligt og klart, hvorfor gaar saa Ministeren forbi dette Ord og blot fremlægger Overflag over Statens Indtægter og Udgifter? Ja, det kan hænge sammen med den Betragtning, at Finantsloven egentlig ingen Lov er. Der staar i Grundloven den Forklaring af dette Finantslovsforslag, eller den Fordring til det, at det skal indeholde Overflag over Statens Indtægter og Udgifter; der staar nemlig: „Indeholdende et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter“, men det er ikke Titlen. Titlen er: „Forslag til Finantslov“, det er det, der skal forelægges, et Overflag er, hvad Lovforslaget bør indeholde. Jeg indrømmer, at det kan indeholde og komme til under Behandlingen at indeholde meget Andet; det have vi hele vor konstitutionelle Livserfaring for. Med denne formelle Bemærkning, som jeg iøvrigt ikke regner for en ringe, under de nuværende Forhold, og som Ministeren, saalænge jeg sidder her, vil faae at høre igjen, hvis han ikke bruger Grundlovens Anvisning i den Henseende, skal jeg fremsætte et Par Bemærkninger om selve Overflaget. Der faldt i Gaar nogle Yttringer, som ikke ganske stemmede med min Opfattelse af, hvad man skal fordrø af Overflaget. Det er blevet noget modificeret i Dag, og det tiltaler mig noget mere. Jeg ønsker i den Anledning, ikke for Diebliftets Skyld, men iøvrigt af Hensyn til Finantsbehandlingen under ordinære Forhold, hvor det kunde have Betydning at gjøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at man fra den ene Side i Gaar lagde for